

“Sense renunciar al que és essencial, sabem adaptar-nos al que és accessori”

El Bloc Nacionalista Valencià duu a terme aquest cap de setmana el seu cinquè congrés nacional, amb el rerefons del rebombori suscitat per una ponència política que ha traspassat línies roges del nacionalisme valencià. En parlem amb el seu president, Josep Maria Pañella (Torreblanca, 1952).

Quin balanç en feu, dels dos anys a les Corts Valencianes?

—D’una banda, hi ha una certa decepció personal. El Parlament s’ha convertit en un frontó que té dues parets, on la pilota rebota a l’un costat o a l’altre però mai no avança. El PP ha assumit el paper d’oposició del govern de Madrid i el PSOE s’ha convertit en el defensor del PSOE de Madrid i no en oposició del PP valencià. D’aquesta manera, passen per davant grans problemes, com ara la crisi, i ni l’un ni l’altre no fan res. El País Valencià es troba totalment desgovernat. Quant al nostre paper, és molt més important que no sembla. Som el grup que posa una mica de llum perquè no entrem en aquest joc. Volem fer oposició i presentar propostes positives.

—El PP ha fet seus alguns signes d’identitat dels valencians: ha recuperat el monestir de la Valldigna; ha celebrat el vuitè centenari del naixement de Jaume I... Com a partit nacionalista, com veieu aquesta actuació?

—Hem de desemmascarar els arguments del PP perquè això no és sinó teatre. Passa en el finançament. Parlen del finançament segons població. Això seria una millora, però no n’hi ha prou. Nosaltres parlem de balances fiscals, de la depredació fiscal, perquè els diners dels valencians i valencianes s’adrecen a compensar unes altres comunitats autò-

PRETIS, I. CAMPS

nomes amb rendes més altes que no les nostres. I això és inadmissible.

El PSOE defuig les seues responsabilitats; el PP aparenta que assumeix aqueix paper; i nosaltres volem fer efectives les coses. El PP ho ha pogut fer perquè fins ara no hi havia ningú que ocupara aquest terreny. Aquí és on nosaltres volem construir el nostre tercer espai.

—Us va presentar a les eleccions autonòmiques amb Esquerra Unida, dins el grup Compromís. No va durar

més de dos mesos. Molta gent se sent estafada.

—És possible, però he d’aclarir responsabilitats sobre això. Compromís era una operació pragmàtica per arribar a les Corts. És veritat que una volta dins no va ser ni el Bloc ni la gent de l’actual Iniciativa, que trencaren la situació. El Bloc no podia admetre que Compromís fora el braç executor de l’executiva d’EU. Açò havia de funcionar per acord de tots els partits. Si algú pensava que havíem de permetre que EU imposara el seu candidat per a la direcció de Radiotelevisió Valenciana, malgrat el vot contrari de la resta de la gent, s’equivocava. Glòria Marcos no creia en aquest grup.

—Però us coneixíeu i havíeu dibuixat línies bàsiques que havien d’estar per damunt de qüestions personals. Havíeu signat un pacte que havia conjuminat la il·lusió de molta gent. Sembla que vau engegar a rodar tot el capital polític que s’havia posat a les vostres mans.

—En primer lloc, les responsabilitats les ha d’assumir cadascú. EU venia d’una situació viciada per les seues disputes internes. D’una altra banda, els estudis del CIS demostren que la gent del Bloc va assumir la coalició majoritàriament, mentre la gent d’EU no s’ho va creure. Glòria Marcos tampoc no s’ho va creure fins que va ser nomenada candidata.

—La vostra coalició amb Iniciativa pel Poble Valencià [sorgida de la fractura d’EU], a quin termini és?

—No és el moment de parlar de coalicions. Dependrà de la situació, de l’espai que ocupen tots dos, dels partits... Si arribem amb aquest clima fins al final de la legislatura, seria molt positiu de repetir. Això significa que de segur que hi haurà un acord? No, perquè les coalicions es decideixen en un consell nacional. El projecte del Bloc consisteix a agrupar el valencianisme democràtic, com passa a Navarra amb Nafarroa Bai.

—Però és possible una Nafarroa Bai a la valenciana sense EU?

—Per a mi resulta molt agosarat de parlar d’Esquerra Unida després de tot això que ha passat. L’experiència a les Corts ha estat negativa. Cal fer fora el dogmatisme.

—Es veuen possibilitats amb vista a les eleccions autonòmiques del 2011? Sereu capaços de sobrepassar la tanca del 5%?

—El Bloc és l'únic partit que pot garantir que no hi haurà unes Corts bipartidistes. Confie en les nostres possibilitats. Hem comprovat que el vot al Bloc dins Compromís ha estat el mateix que a les eleccions anteriors. Això ens situa en una posició molt propera al 5%. Espere que la política que es fa a les Corts ens ajude a recuperar una miqueta de vot i a sobrepassar el 5%.

—Posem per cas que el PP baixa una miqueta i el PSPV puja. I que el Bloc es converteix en el partit decisiu. En alguna circumstància donaríeu suport al PP?

—Rotundament no.

—I si us conviden a entrar al govern?

—No. El País Valencià necessita urgentment un canvi de govern. Una nova majoria del PP no és convenient. Una majoria del PSPV no seria tampoc bona. L'única opció és que el PSOE governe amb els condicionants d'un partit nacionalista.

—La rotunda negativa a governar el País Valencià amb el PP contrasta, això no obstant, amb algunes mocions de censura de membres del Bloc que han donat l'alcaldia al PP. Hi ha molta gent que no ho entén, això?

—El Bloc no és el PSOE ni el PP. El Bloc és el Bloc. En la política general coincidim 90 voltes amb el PSOE i 10 amb el PP. En la política local hi ha més coses, circumstàncies concretes. Hi ha llocs on el PP governa gràcies al PSOE i viceversa. Per exemple, jo he estat alcalde de Torreblanca durant quatre anys amb

el suport simultani del PP i del PSOE. Durant quatre anys vam governar amb el PSOE i dos mesos abans de les eleccions, el PSOE va trencar el pacte. Si fas això, què esperes? El PSOE considera que el Bloc és un enemic perquè sap que hi ha una part del seu vot que simpatitza amb nosaltres i per això ens és hostil.

—Com encareu el congrés del Bloc d'aquest cap de setmana?

—És un congrés molt especial. Serà el tercer congrés en què ens presentem Enric Morera [secretari general] i jo. Al primer congrés vam eixir per dos vots. Després d'això, hi havia el risc de dividir-nos en dos. Tant Morera com jo hem vist clar que el primer objectiu era cohesionar el partit. El nostre objectiu va ser incorporar el màxim de gent possible. Això va fer que al darrer congrés, la majoria ens donara suport. Ara no esperem que hi haja alternativa a Enric Morera. Es renovarà la direcció i hi entraran cares noves. Des d'aquella amenaça de divisió de fa sis anys fins a aquesta situació, en què som presents a les Corts, podem dir que, pel que fa a representació, estem millor que mai. Tenim més alcaldies, un diputat a Castelló i dos a les Corts. Dit això, ara és el moment de fer un esforç per incorporar a més gent.

—A la ponència base que es va presentar, i que després s'ha esmenat, parlàveu de “superar la indefinició ideològica” i de “refundar” el partit, una refundació que volia dir assumir com a propis la senyera amb la franja blava, l'himne de Serrano... Cap on va el Bloc?

PRATS I CAMPS

—El Bloc no canvia la línia que tenia. Aqueixa referència respon al fet que el Bloc ha assumit un projecte plural i dins el Bloc hi ha opcions diverses, en el sentit que cal una acceptació explícita de la simbologia. Aqueixa referència s'ha es-

Línies roges de la ponència

Deixar els símbols a banda. Aqueixa sembla la màxima amb què el Bloc encara el cinquè congrés nacional, en vista de la polseguera que la ponència política que s'havia de presentar ha despertat entre part de la militància. La ponència, coordinada per Albert Girona, alcalde d'Almussafes (Horta) en virtut d'un pacte amb el PP, havia de servir per a “refundar” la formació a fi d’“adequar el valencianisme polític al segle XXI”. “Hauríem de superar definitivament la indefinició ideològica i la manca de discurs, amb els quals se'ns ha relacionat sovint”, apuntava la ponència. Per això, proposava “aproximar-se al màxim al votant medià [sic].” “[El Bloc] hauria de situar-se en la centralitat”, per a la qual cosa “ha d'assumir com a pròpies totes les diferents manifestacions

simbòliques representatives de ser valencià: banderes, escut, himne”. Tanmateix, els plantejaments de la ponència que havia de “refundar” el Bloc no compten amb el beneplàcit de la direcció del partit, que ha buscat la manera de, si no capgirar-los, sí disfressar-ne els punts més polèmics. La direcció ha impulsat una esmena transaccional per eliminar les referències als símbols, car el Bloc “té un projecte polític per a aquest país que va més enllà de qüestions simbòliques”. Cal, segons l'esmena, “posar l'èmfasi en allò que ha donat sentit al valencianisme polític des del segle XIX fins a l'actualitat: la lluita per la llibertat i l'autogovern, la dignificació de la nostra llengua i cultura i la voluntat de servir, políticament, el poble valencià”.

menat abans del congrés sense que s'haja produït cap crisi interna. Ací no ha passat com al PSPV-PSOE, on la ponència va motivar escarafalls. Ací ha hi hagut una representació plural de les diverses tendències del partit en la confecció de les ponències. A més, hi ha hagut una actitud molt positiva en el sentit que s'ha creat consens. Això és un signe de maduresa interna important. Nosaltres assumim la nostra senyera i no canviem. A efectes oficials n'hi ha una altra i la nostra actitud és la no-agressió. Els nostres alcaldes no despenen la bandera, perquè tenim una acceptació tàcita, no explícita, dels símbols. Això vol dir que els assumim? No, però passa que aquests són els símbols oficials, i no som partidaris de tornar a obrir una guerra de símbols que només ens porte a la divisió. Si tu eres valencià, si creus en el País Valencià, dins la nostra ideologia nacionalista, caps al Bloc. Nosaltres no volem canviar la posició interna del Bloc.

—Però voleu ampliar-ne els marges...

—En aquest moment, no direm a ningú que no si assumeix les nostres tesis, que quedaran clares al congrés. Jo no llevaré cap senyera amb la franja blava, però jo no canvie la meua senyera. Així de clar. I si vostè, amb aqueixa postura, hi està còmode, cap al Bloc.

—Però la ponència base suggeria d'assumir la senyera blavera, l'himne de Serrano i la denominació *Comunitat Valenciana*. I després, abans d'arribar al congrés, s'esmena la ponència. Això no ajuda gaire a eixir de la indefinició que tant us han recriminat.

—L'executiva del Bloc no ha condicionat el resultat de les ponències, més enllà de l'elecció de qui ha dirigit la ponència. L'única instrucció que se'ls va donar va ser que a les ponències hi foren representats tots els corrents del Bloc, que és un partit divers internament. I curiosament, com més divers és, més cohesionat. Això significa que joestic d'acord amb aquestes línies? No. Jo, com a president, no he participat gens en les ponències. Han tingut tota

la llibertat. Resultat d'aqueixa llibertat és la ponència. Això ha obert un debat intern. El resultat es veurà en l'esmena transaccional presentada o al final del congrés.

—Però que el Bloc es plantege en una ponència política la possibilitat d'assumir com a pròpia la denominació *Comunitat Valenciana* suscita dubtes...

—No crec que siga cert. Si de cas, ens avancem a un debat que hauria de sorgir al congrés. *País Valencià* és el nostre nom, perquè *Comunitat Valenciana* no ens diu res.

—Parleu també d'“aproximar-vos al màxim al votant mitjà”, de situar-vos en la “centralitat” i, d'alguna manera, fer un partit al gust del consumidor.

—Hi ha una indefinició en aquest aspecte de la qual no sóc partidari. El Bloc quan naix, naix agrupant. Dins un concepte comú, hi ha una diversitat. I, si no perdem el concepte bàsic, avui podem estar junts i treballar junts. Això no és indefinició, això és pluralisme.

—Però aquest “pluralisme” us condueix a la indefinició.

—Crec que la definició o indefinició que se'ns atribueix cal avaluar-la d'acord amb la gestió que fem allà on governem. El Bloc és capaç d'agrupar gent i d'això sempre n'hem presumit. Això només és possible si qui presideix és el Bloc, perquè sabem arribar a consensos. Venim d'un món en què ens ha calgut arribar a consensos amb els altres partits i el Bloc sap, sense renunciar al que és fonamental, adaptar-se al que és accessori. Jo crec que les nostres intervencions a les Corts identifiquen molt clarament quin és el criteri de país. En aquest país, el nacionalisme som nosaltres. I si el país fora normalitzat en el sentit que forces pròpies estigueren en tot l'espectre polític, açò que dic potser no tindria el sentit que té. Per tant, dins aquesta situació, si el valencianisme democràtic és capaç d'entrar ací dins, bé, però nosaltres no renunciem a res. Si busquem contradiccions tot el món en té, també nosaltres. Però el Bloc ha marcat una línia que va seguint. Si al pròxim congrés es revalida la confiança en nosaltres, consolidarem aquest grup a les Corts i sobre aquesta base treballarem.

V. Tena